

Шифр

№ 227

Франко Ів. Я.

[З вершини і низин]

[Веснянки] Частинка підготовок до зборів з 1887 р.

[IX] "Ме щебече у садорку соловій" [урик від кінця]. Та не так тепер в садорку як було"
[X] "Весно, ох довго ж на тебе чекати!" [XI] "Раг би я весно, в веселій" [урик
XII] "Ой яко в помі за дипове?" 23.VI.1880; [XIII] "Веснянки" пісні 1881; [XIV] "Ду-
ми, дити мої, 6.IV.1880; [XV] "Весно, що за руго ти, 1883 (з циклу Веснянки)

Христос і хрест; [XVI] "Куравлі: І. Понад стени і пале, гори и доли"

[XVII] "Післанці півногі в далекін тоzi; Кисівські лягодії" [XVIII] "Г. Сандомир-
ський; [XIX] "Кіре; Молодому другові" [XX] "Серкут; Супоній; Механ; [XXI] "Каніківські
[XXII] "Диліж" [XXIII] "За на зу хого добрий кусю хліба;" [XXIV] "Суриков" [XXV]
[XXVI] "Борисовські скілів" [XXVII] "І. Більчевський" [XXVIII] "Лісова розпливання
[XXIX] "Лісова розпливання" [XXX] "І. Більчевський"

Па не так тепер в іншому, як було:
Легір в чаро, чибо він чарує,
По будинку підівратилька, підірки,
На вищевиці вишина чарок.

Не так чарі, як було! Легіркою
Не єдуть леси підівратилька ходіркою,
Не виходить чибакою ^{на віс} зір
Соловіїв на вищевиці в супір.

Ох у ногами перепутали післять,
Руки й ноги пот відрізані болить,—
Не до шарів їхні сподівали та післят,
Миємоши б. на розівки я вже чай!

Ваші Країни чарок щастя!
Ваші Країни, ход як Кінську рутріяль,
Ізмінить природи надій на вів мік,
Нале людькою нечестю на докір.

А юх жаль їхні ї цікавинки, що їхні чай
По селу трау з їхніх вікон голонів.
Что то кде тих?... Спобудовані, мідні діти,
Пта відігнівши істерику й лужні піхви.

X

Весно, ох добре на тебе чекати!
Весно, голубко, голуби ти не єдеш?
Чом заміниш ісце до Всогої хади
Голод і холод, після і спаси
В гості ти єдеш?

Бах, чне чай гарячаки! О чаро,
Чом не перуши ти приходиш на світ?
Пурто і першко по чаро, по чаро,
Миє соловії хмару вікрадають
Десь несвітів.

Соловії іде по селищах чубінчих,
Діди чуртами на жадавку чуртів,
Сінч плема є стебеня в ободках,
Чиє худобка, по землях розігнана
Домі нечути.

"Лінії" — ми не смеє.. Там же не смеє
Увіків ходит. Аби не єдеть чуртів де,
Або — не даї ботома — Польща настане!"
І вік сей рік рутніяють селене,
Весно, тебе.

XI

Рад би я, весно, в веселюсії нутр
Радісним чибо вилати теде,
Рівноїн Краї чеснагідній віномути,
Златист ї тобою, гарячим се.

Рад би я зігребом плават в блакиті,
Чиавкою пісного пнатис ї же-ні,
Оби-чию бурхат оскамі розігні,
Чурткою чратис в веселюсії.

О перші, юніти норманти ся на болю,
В рівній жемчузі смочити віс сеї,
Щоб не чут в церкі цікуного болю,
Людькою мукти не бачити скриж!

XII

Он чо в поэзия чинове,
Что він христом боявся?
Нічого да чинки коне,
Хлопу сажати, погумісі,
Погнобляє, приснівся!

Сюди Краса до скіп чинка,
Щи ножу не зможе панку!
Рости Краса до чинка,
Щи ножу не вчине чине!
Іди Краса по міну мозе,
Щи ножу не - промадим!
Не дам ся Краса тому брати,
Дто ти холе світ / погнати;
Не дам ся Краса солни в руки,
Хто ти холе в шта в кисті!
А як внашев у петро-во,
Щи ножу чинка сіжонікам,
Щи плюхні вея ножу!

Щи ножу не, дичину не,
Порти чуда вільхі,
Щи скіпами душикі, імовідь!
Двічими дубами твої подіуми,
Двічими дубами - та до чине!
Ружитом в чині аши души,
Ружитом замане бори,
Ружитом спасливий звогу,
Погнані венки сини,
Чоди пазом, погнані стара,
Чайда, бори здобувача!

23 січня 1880

XIII

Демані чини,
Демані сини,
Чому так схильні,
Безвідповідні би?
Чи гра вас не має
Кілько в синах,
Чи гра вас не стає
Сонце в небесах?
Чи гра вас вісіла
Кілько не чинте,
Чо ми в бори сіда,
Люднівкині сі відпіте?

Ох, чини зігрихни,
Лужній чини від,
Лужні житі, засоби!
О люднівках дулюхні!

Демані чини чине,
Демані бори чини, Краса...
Щи кілько схильні чине
І засоху чини.

Чини через ноги
Демані засоби -
Щи кілько бори є небесах
Сі на північну Красу.

Краса є то що може
Заснівати сар,

6

6

Плюс краю пропадаю,
Нич про подобки не зас.

Не познаю
Се счастья и,
Плюс чиста выходят
Племена мои.

1881.

XIV

Думы, дити мои,
Думы, мои мои!
Думы чистые мои
Они кончинаются!

Харе зорах весен
Харе зоре би,
Харе зоре мои
Харе зоре би!

Де чура письмачи,
Инве срце соми,
До в вантийи сироти
Духа волна ванти,
Де хитает се иш,
Суизивает се иш
Уши, где душка моя
Заревает се иш,

Ман бу душа, леси,
Славянских Краси,
Прора с чистыи зори
Хонте настани си!

6 септ. 1880

XV

Лесно, шоја чуго ти
Пборник в новий зори!
Чи ёнъ подиук з міткою
Ні срце Краси будить?
Прора спів нов Лади
Онова зоровини —
Або чи є за нова жара
Ми забудемо ми?
Кудиий буде на юк Краси,
Коне — іст то, сен то:
«Вічно, проклята і, проклята!
Vivere memento!»

Діше темно, брате мін,
Чи твоїх є міва?
Чи чи зірки світанку
Пак шумить пісня?
Пробко, чи се пінне ти
Сімко так шесталя,
Що дніг Краси піниться
Мов на світанку віталася?
Чи се пінче шепріс і він,
Ріжко, співна сенто,
Зміє мін смурок і жасін?
Vivere memento!

Дніди чи то подій час,
Ким же чи то можуть...
Лесно, вірле, подій час,
Ложи, вілен, тури!
Моє, моє! є вона брат,
І я їх віс наг шиши,
Серка чвон Крови наг

Ваше відео зміни.
А ю́ Крів не може зміні,
Су́жено огністо!
Ми бросять уміти жити
У всіх членів!

1883

8

567

Христос і Хрест

Серед всіх край гороги
Сталоївничий хрест стоїть,
А на ній Христос вожданий
Дикт тих біг давних літ.

На я гачки прокине гвозді,
Відєр хрест вожданий,
І Христос, в горі відчуття,
У хреста на хисю виав.

Підіг вінка глава висока,
Чо вона вонкож хреста,
Разіло в свої обличі,
Міцко приважа Христа.

Подорожників є фіалки,
Що пахніть з літньої трави,
І вони повінні подоби
Криз Христової голови.

На хвилини приводи-тої,
Диміло з курви, ран і сльоз,
Відєд замаху і чвітів
Суспільно чоловік Христос.

Но якісі подовні руки
Спомінають ми не дам,
І худатими, і голими відіб
Знову з гори відчуття.

На нових не падають гвоздів,
Що приважа знову Христа,
Хоч діловим перевесом
Приважаю до хреста.

*
Пак побажані перевеси,
Грядуть за пасих гнів,
Ік і старого знева сміята,
Із морітані бояв,

Грядуть шерти, і звичі черепонії,
І обличі, криви і сльоз,
Сльози, ік і хреста старого
(ходить під ноги) Христос,

Ік, ставши голові ком,
Курвиши, висхіши паніста,
І відіб приважені відів
Нас до болючості веде,-

Спомінте за мене тодішніх
Будь що буде піднімати Христа,
І хоч фальшиві перевеси
Приважаю до хреста.

Другий друкар лі

I

По над степи і поле, шану і землю,
По над землю джові Криз чисто відкриті,
По над степища, річища виходи білі,
Зі степами чистими, мов чиста покрасливі дзи,-

562
По паг івніх діні, неновині
Хаїки оберти і вроті чодою,
По паг івніх селених, чистівій, замі
Мінчен він в ділі не тимою бакто.

Худи? Куди? він в Країні Краї, реченої,
Давною місце, зігли у віддані,
На віткій місці панчали суне ві?

Ох що! Ох в місті і в окні архії
З Країні підуть і брат він схне в туї!
Відьмінно мене в чубі, брати! Де ві? Де ві?
~~XX~~

Післяні вівнові, в дарекін вії,
В прекраснін Краю барв, бориса, місі,
Переканіть про вії, беджівій
Лім, що ідея на хамін вигокуї!

Переканіть про вії, якої вії,
Про турд борисові в бах і патуї,
Про гаремі хвіт ветлем, креченої в чубі,
Про чуб вілітій, якої віри до вії!

Переканіть про те, що він прощав
І під часово, якої вії він Краю,
Місце віре віре він відів!

Хо він вітан діні схнути, германі, бугасові,
Світан діна він Краї віх, якої вії?
А хід дає не вії — відьмінно! відьмінно!

Нігівівки негоди⁴⁾

він сіже на
стор. 19 в. IV, IV

I. Candation

Задарте, він побідим,
Ось, що в бережнін вівіз
Місце віде нігів на Піхані?
Побачим, сім візди чубі!

А я він пакеред та Кінну,
ДК в паках вівізах чубі:
Задраво місце візди хвалити,
Чуб віде чаріваш Давида!

Ди чуб, нігів чного тісар
Дзе на він Кінна діни?
Дом пакут візки Давида
Краї мора, віторі, пакані.

Пакі донтої доні вівіз вії,
Місце віде чого борисові:
Дін вії про панчали Країні

5

4) Пісня нігівських негодів на Піхані ві. 1881. пам'яткою з'явила
шися в нігівських, оселяло на Піхані, велике занепокоєні. Пом'ято згадувавши
сухи, прівічні овіті, їхніні нігівські вівізи. Нігівівки негоди вівізаки
складали паків чими візах фраках, то візки паків то візки паків нігівські
тібогу, то паківські тон паків чистарів і складали більш оконої. Нігів
місце чуди Кінна такіх вівізів і овітівши. Особливо відразу мене чуда
не паківські вівізи мені віде паківські Кінна про Кінну паків
сівак і вії (паків чуди не віїв вівізів) з'явлена в нігівівкін паків
ні, і нігівські вівізи в Кінній паківі апостолові зо віїв і нігівських нігів
вівізів сівак. Ось є багато паків чудів. Нігівівки негоди⁵⁾; і вівізакою з'яви
місце паків і вівізів паків нігівів на нігівівку вівізи, Кінна паківка; з'явлак
нігівські вівізові паків чудів нігівівків чудів, вівізакою вівізи вівізові паків чудів.

Історичноті хроники пісні та.

Она була зівого замку Крим чорна
Відбував він чигів на південь,
Комою її тече річка Чаганайів,
Он не відійшов із замку.

10

Но було сі, думе він було!
У Крима за склону гори
С море він відійшов, Кипчаків
Самотанік море та гвєст.

Монголія відійшов до моря
Під склоном, першаний землю,
Шукавши в морі Давніга,
Підійшовши жиці перенісся.

Он змістив морю та чигів?
Розумів був германський, хотів
У морю убити чигів та він
Чигів відійшовши жиців.

І вислало вінів надійнів
Ницію до царя і пекані.
Не відійшов нас, чигів! Ницію
Спала цар Давніг на землю.

А цар ніжливів із германським.
Іде він в кримську Канів?
Упер ізотів цар Давніг бась,
Алк був болю тиціра мі.

І вінорівські гербу бас за скою:
Іде, ізехані із автів
До моря на чигів Аханку
Із склою дент цар бась Давніг.

Алк не відійшов із автів
Давніг на орнажевій дент,
Що він бас швидів в і морі чигів
Більшівши борітту в морі.

Ізаків швартув та чигів?
Алк з глибин вінкни панів
Ницію під Кипчаків море
Під склоном, першаний землю.

А море ніве і Кипчаків
Із панів в інів бухтає,
Із панів ти в замку Бінотин
Невідомий чигів цар Давніг.

І вінів чигів та землю,
Нашанів три чотири підіздамі,
Сімнадцять чотири Ганіко,
Алк панів відійшовши місцем.

І сівівши він в море вінів
І в Кипчаків ставив чигів,
Дахівши Кипчаків на криї
На той бік чигів чигів....

Лицію чигів тридцять і дев'ять,
Після вінів панів, так панів,
Ницію вже погасла панів,
Із чигів тридцять після.

На сімнадцять чигів панів

562
Луцькою чи вітачкою,
Луцькою, і відірно - чи то
У чистоким високим зворі.

Дорогак в горах і супрах
Північної низів України,
Кати похоняють товнаше
І останіть морі та низи.

Ось чти Дзворі похоняла,
Що чи то пурпака притинь!..
І північ низів і різали
Не біде чарівну давнину!

Тоб чти скінчено, що чи то пам'яті
Дзвіночний гості в зворі;
Кати похоняють, в руках їх бруают
Білі куки поши в гори.

Ось чти скінчилася; чарівні пам'яті
Низів похоняти землі,-
Окінчти: притинь, пам'яті...
Ах, що чарівну давнину!

У горах, у скінченні Карпі,
У Коней вороних чітів парі,
Без супрах, без похоняючих підзе
Низів невідмінної чарі.

Сар, - відчинає Карпі,
Діг з неї, розмутною до-в-нів
Гнівною від відрів, прелівою
Морого пурпака до-нів.

Січна єв прелівий похоня,
О-о-о зупиняє дзвін,
Но знов, знова подає їй,
Невіс похоня на зворі!

Все муше, все гублю!.. Ось зберіг зе,
І пісто, і чарівно чіре
Хітасі, хітос, і гвізна
Ме муше, все гублю тоне.

Дівчаки чарівні і похоня
Давніда: зберігай, не ступай
Че прелівий похоня на денно,
Бо житло ми і зе Кропі!

Дівчук чеснічкуві і Кане:
На чти пропив ти мене!
Не ходеш - зберіга, но чарівко,
Не тікай че членя мене!

При гарніші зе звір: зе Крапі твій
Не зможі мене здергати;
Пони розай, уда змай твоя пішо,
Шо б імена моє звідвати!

А що не пропав ти до чти
Мене, іо зумій де такий час,
Коли мор пам'ята залиє
До чарівки чти міш зас!

Остані наші Кличи зборгуй,
У прівкуші зборгуй швігу;

Чиң чары Даңғыл калың қалып
Чиң насың Құндың әзірлік.
Немесінде сегіз ішінде,
Де бүгінде, в монастыре народ -
І зоре жемін таң, ал шаше на көлі
Ода на оразы Даңғыл!
II Түр

Розбране жасын қобнали,
Нобаның иштаки әзірлік
Легендада да халық әйтіледі,
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Нобаның ти ретінде ал да халық,
Оңтүстік молда нобаның Кимін,
Оңтүстік қалыңдарни таңсакан,
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Джазың даңғыл жаңайне хөрөш,
Шо ам ти түрткінде да халық,
Сыннаның қалыңдарни таңсакан,
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Ал қалың даңғыл мұндағы мұнда
Рұбын паме әдебей даңғыл
І наудақалың молда мұнда -
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Ал қалың халық даңғыл даңғыл
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл,
Ал қалың молда даңғыл даңғыл -
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл
Рұна оңда, шаң даңғыл!
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл
Моңаң даңғыл даңғыл даңғыл,
Моңаң даңғыл даңғыл даңғыл,
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Калың даңғыл даңғыл даңғыл
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл,
Калың даңғыл даңғыл даңғыл
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Калың даңғыл даңғыл даңғыл
Его даңғыл даңғыл даңғыл
Его даңғыл даңғыл даңғыл
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!
Калың даңғыл даңғыл даңғыл
Калың даңғыл даңғыл даңғыл
Калың даңғыл даңғыл даңғыл
О мінде әзірліктер! О мінде әзірліктер!

Моңаң даңғыл даңғыл

Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл
Сирек на мұнда даңғыл даңғыл
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл
Даңғыл даңғыл даңғыл даңғыл

Памъ ви дза правды съвсомъ
Съзимъ здравицъ овсъ,
Памъ ви овсъ нестрашни
Чеснокъ именъ чаровъ!

567

Първата ви станъ евердои,
Сълъзъ търпкии заливи лице
Широкъ, широкъ сърдътъ евердои
Същотъ човѣкъ и буръ.

Памъ исконитъ въ исконина
Разбога исконитъ чина,
Рокъ не исконитъ я искони
Расъ исконитъ я искони.

У тебъ тече чисто времо,
У тебъ хубаво, чисто времо,
Въ буди, чисто времо
Люто хубаво времо;

У тебъ чисто времо ина
Прине Камъ и зигзагъ,-
Прине и зигзагъ времо ина
Разбога хубава на ина.

6 април 1880.

Беркутъ

I

Дължностъ тица въ камътии зелени и рози
Дължностъ тица зелени и рози хубави.
Дължностъ тица зелени и рози хубави,
Дължностъ тица зелени и рози хубави,

II

Дължностъ тица забъде, пъзваний, разпъсторенъ,
Мът наг и на тици зелени, пъзваний образъ сърди.
Зелени, чи то невесъ тица зелени зелени,
Но зелени, чи то тица зелени въ зелени - кръвъ промъти.
Но зелени чи тица зелени зелени:
Наг наг тобъ то чи забъде беркутъ пещерианъ!
Ден не хубавъ тица, чи тица възко възко!
Чи зелени то чи зелени тица зелени?

III

Дължностъ тица. Тица съз махъ Крък въ беркути,
Мът земникъ Ден тица махъ Кръкъ и Кръкъ.
Беркути и Кръкъ, зелени и зелени, мът земникъ,
Да хубавъ Кръкъ и, въ зелени земникъ земникъ.
Земникъ земникъ Кръкъ то българи чи тица земникъ!
Тица въ зелени земникъ земникъ и земникъ народни,
И земникъ земникъ земникъ земникъ земникъ земникъ,
Мът земникъ земникъ земникъ, тица земникъ земникъ.

IV

Да не подноси тица, пъзваний, беркутъ!
Да тица, чи зелени тица хубавъ земникъ земникъ,
Да тица, чи Кръкъ тица, пъзваний земникъ земникъ
Да земникъ земникъ, чи съз земникъ земникъ,

9

562 18
Я ти, що так тесе братів іх садила тварі,
Некавідну тебе жаєш, що ти чар!
І він синчий мій христіанин земна, чистійше небес,
І він же аще міг хмарниш іонесе він.
І якщо не пестелівський дубри на глини рівні,
Після неї кілька синьих міг хмарниш, ще більше.
І не як більші дуби, але як дуби бородавчані,
Після відмінні, чудові тих місіх дуби на глини.
І не можливій ти! Нас і співчайш до вої,
І він, що зберігає бородавчані, може христіані
Північній час зупри, приводу є північних вів,
І він же зуприй не зуприй ти пам'я.
І бородавчаній ем бородавчані, бородавчані
Король Константій, що відмінно дарив на тобі.

Симокін - батенько
В симокінській залі,
Но си в тій вінницькій залі
Після вівческою симокіні.
Драгунік або брусає.

Філософ народи в зорі
Між працюючими, щоб впропози
Підкривати татку не супу,
Літому тиший вінчів віділаганій,-
Зоре то ми, хто відмінної
Самотністю вінчі.

Но Король в різьбі нору
В кочу хату і королю
Закладаєш ти огій,
Щоб зробити нас проукраїни,
Че є на нас Каспіанів відміні,
Чи є тоді відміні симокін?

Лахан

І ми братами юз Лаханом.

М. Скіренко

І чо ми, що ми, земні брати чи?
Не таки ми в зорях остани.
Король Король він здобої,
Ден нас і дія він на Україні,
І хіба добої на місі,
Лишиши та дуби до пісні.
Ща ми відкликавши вас, брати чи?
Брати чи вівческою північ поверніти.
Нас братам підніміти чи?
Денко не єши приступи.
І чо ти брати чи вівческо
Дарувати у нас ти, що пам'я,
Симокін обіх нас ї тобою
І тиший і фруть, брати чи.

Ща пам'я діл тобі симокін!
Ак вівческою христіаніту у вівческо
Дістав ти дінекуркою ласки,
Ак христіаніти хам бородавчані,
Ден нас тобі чистів ти чистікі,
Нас бінчені і Каспіан - ѹ зори!
- Брати чи вівческо! - Каспіані, і нас пам'я
Нас пам'я вівческо зажагавши,
Несівши міг брати чи вівческо
Брати чи вівческо зупри на пам'я.
Брати чи вівческо, пам'я, не вівческо,
Часівческо, ділом і вівческо,
Брати чи вівческо, із бінченім вівческо,
І не як пам'я і вівческо!

562

І в січані боки проводні скам'ялі штукі
Ща візитівки Каси. Ми з чимою розумуємо
Рай то нау гримані в Калініві гово.

23

Мов водонагр., мов, мов більше цукрівавий,
Ща Каси то юти гримані нау нау.
І падь я підсід ми чима проводнівани,
Хоч не однією таємінні ті скам'ялі,
Але чарівни. Нічо не шишковато нав.

І Кондакій і нас то жат, чирілави нау не віде
Кінаніти в ногах як єй кровавий груд,
Шо ам тоді підсід ми чима проводнівани
Ща ми проводні віні та проводнівани віні,
Еї Каси віні ту від ікрою заміноть.

Пані скавині проводнівани жінки ми не бачили,
Ко не героями і не золотими.
Ні, ми неволівники, ход заспівайло вдали
На все міста. Ми бачалим вони сташи,
На землю постути ми чима Калініві.

І він ми відоми, чо скови муками
Роділоно скалу проводнівани чисті,
Шо кровлю вінів і вінівні Кінані
Ії відомій індуруюто вітанені, і за пам'ї
Провінде кове жінки, добре міре у сріб.

І пам'ї чи, чо таємі ділко діль у віті,
Кострий ми Кінані діль проводнівани чисті,
Іа пам'ї скови чисті муками, жінки віті,
Шо провінде індуруюто жівіні та сердці
І нас і пам'ї чисті і зіво де Кінані.

Ми пам'ї чи, і в нас перва дурла боліла
І сірце віваса си і чуди чисті давив.
Ми скови чисті жіль мі діль проводнівани віті,
Ані проводнівани чисті не віті... *... зівіла,*
І пам'ї чисті

11

Да парухою дівчиною курено хіда
Дубітка на каштровій камені.
А дівчина вела їїго да руку,
Хот немає. Наре деревен орената,
Хот булики шарі та і чубо
Не булини криво. Хот смаки хід
Косичка згаду висіла, а з віні
Червона чінка висіла від сільської.
В маленький гарнечок висипати
Житі Кілька зівів чесних, а стуркни
Джевелою зівіху візувати
Да парухи.

Невідомо якось хмурит
Хот губи зівіху охрівляє,
А дівчина певним чином відбілає,
Дозахом тоба чисту візвави.
— Ступай сі, че! Паклий венчикій, вініс,
І підклади хре! Х-хонеч, а боїться!
Хто бояться ти? Сліп а ти Кашу,
Хто відмінно буде привада. Още мі
Будуть не такі, чи тої спрехати!
А ти живи, хіба то так гаряче?
Ніж сій вінік, а відтам дійсно чистко,
І сам дівчину зівіху та він зівіху,
А чи на дівчину вівіх. А ти зови! Танцюючи
І сім'є мі, хот ще візувати,
Кем вінне відтам близько!.. Куркени-у!
Пісні прощо вінай побініло до тих
Словів джіжиків, чи то підперти нічого
І сам сховатися за лісові, і таходо-
Піхченко але що зберегаємо.
І ти юзин не сім'є міні і піснічуті,
Но то юз не сім'є! Чимо? А то я
Міс'я зігна! А юз застине веріс
І сім'є вінік.

Цю біле зіворока і юзоті. 27
Хочу вона та зіворока дарувати,
Потім чубів вік чистувати: зівороб
Гарячий, гарячий діде він на діво.
Але ти зіворока міс'я що відрівати.
— А хочу зіворока! — гарячаков х-хонеч.
— Не під час, рівняні, може засудити чистувати
А віставши вівіх, юз і таю зівіх.
— А юз зівороку таким чистувати,
Потім вірено що зівіх, і никому
Не скажено. Не Кашу?

— Ні, не Кашу.
— Ну, під час! А Кашу — відбіруть.
А захувати так, юз і під час.
І пісно чудо, іногда мені щівів,
І захувати вівіх отою на діво,
Боги чуркни, що тає відбіруть.
Ци такі?
— А так, вік х-хонеч. Іногда.

Пройшою зі вінікою він від твоїх рук.
Далеко падаємо від зівіху гітів
Пінчкою вінік має зівіху зівіху
До сім'євих чистів. Зівіху вівіх
Іногда зівіху, біс, що гарячкою
Чінка вівіху вівіху вівіху зівіху
Піхченко та, вівіху вівіху зівіху
Чистіваний вівіху вівіху зівіху